

Iran Data Portal

Speaker or Agency: Mehdi Karroubi

Title: Karroubi's letter to Shariatmadari regarding Keyhan's articles, published on April 29, 2009

Language: English, Persian

Western Date: 1 May 2009

Persian Date: 11 Ordibehesht 1388

Source: <http://www.entekhabnews.com/portal/index.php?news=3827>

Translator: Reza Akbari

Date Translated: 8 July 2010

Karroubi's letter to Shariatmadari regarding Keyhan's articles, published on April 29, 2009

In the name of God, the Most Compassionate, the Most Merciful,
"God protect [us] from the satanic suggestions and obsessions of devils..."
(Mu'minoon Surah, Verse 97)

Mr. Hossein Shariatmadari

Managing Editor of Keyhan newspaper

Hello,

In the Wednesday edition of your newspaper on 29 April 2009, according to your usual custom and past precedents, two independent but connected articles were published against me. These articles, one penned in a humorous tone and the

other with national security concerns in mind, disrespected me and smeared my name. My friends and colleagues were not forgotten either. In these articles, acting not as a journalist but as someone connected to the country's security apparatus; you shamelessly accused my friends and me of association with the Zionist regime.

Regretfully, in the Islamic Republic, a regime that owes its existence to the blood of martyrs, the pen is in the hand of an individual [Shariatmadari] who is supposed to represent the Supreme Leader in the most prestigious governmental newspaper yet does not follow the Supreme Leadership path. Contrary to his responsibilities, he takes advantage of his position and of the public assets that are in his control to establish an entity to produce lies.

After a lifetime of pretending to be on the side of the people, playing the role of an Iranian Pravda, smearing the name of marjah-i taqlids and other enlightened religious thinkers and public servants, you have now attempted to come after me. I have never attempted to defend myself. By using my name, age, and reputation, I have always tried to defend the smeared reputation of others and to defend the unjustly violated rights of others. In this way, and by being a centrist, I have always defended the Islamic Republic, the Islamic Revolution, and the Imam's [Khomeini's] path.

But now it is my turn to benefit from Keyhan's kindness and sarcastic remarks. It appears that Keyhan is tired of altering my words and has started to insult me. I have repeatedly ignored Keyhan's attempts to alter my words and have refused to respond to them because, in my view, attempts to alter the public's trust of the reformists have been unsuccessful and unworthy of any response from me. But now Keyhan has crossed the line and it is attacking my friends. I do not see any other way but to answer you once and for all and give you a final ultimatum. I am not Saeedi Sirjani. You are talking to Mehdi Karroubi. My family, my father, and

my fifty years of experience and political struggle in the path of the revolution are clear.

Of course, I realize that in this country anyone and everyone, from Saeedi Sirjani to your friend Saeed Emami, is a victim of your accusatory pen and damned to be vilified. In our culture of theosophy and moral behavior, talking about oneself is looked down upon, but my role model is Imam Ali. He lived during a period of inhumanity where his devotion to Islam, faith, and daily prayers were questioned. They humiliated him by comparing him to Moavieh, the son of Abi Sufyan. He raised his voice and spoke about his past, Islam, his accompanying of Islam's prophet, and fighting in the righteous army of God.

Today is just like that day [referring to Imam Ali's experience] as individuals like you question the experience and devotion of Iran's children and Imam Khomeini's companions. No one is able to challenge you, and if someone has the ability, they have chosen to remain silent. But I won't stay silent and I will never forget your persecution of marjah-i taqlids, enlightened Muslims, and even intellectuals. Who does not recognize my past relationships with marjah-i taqlids and other religious scholars? Who does not recognize my support for Imam Khomeini over many other marjah-i taqlids from the beginning? Is this an excuse for me to stay silent when Keyhan smears the name of the aforementioned marjah-i taqlids? Who does not recognize my relationship (particularly during the beginning years of the Islamic Republic) from certain enlightened national and religious thinkers? Who does not remember how I preferred Imam Khomeini's path to many other paths and political parties without any hesitation? But does this allow me to close my eyes when [Keyhan] desecrates the name of individuals such as Mohandes Bazargan, whose piety was never questioned? Shouldn't Imam Khomeini's school of thought and the Islamic traditions force us to speak up against such injustices? Shouldn't Islamic traditions deter managing editors of Keyhan and producers of TV programs such as Hoviyat to insult

authors and enlightened thinkers of this land, such as Dr. Abdolhossein Zarrinkoob and Dr. Abbas Zaryab Khoi. Shouldn't the words of Imam Ali that "no one can blame a Muslim who dies from the news of harm done to a Jewish woman" be our motto?

Mr. Shariatmadari,

On the basis of what religious or seminary education did you protest the content of my statement about the necessity of correcting the law which permits the punishment of minors?

In what school or university did you study Islamic law or religion? The execution of minors is a legal and religious matter. Only legal and religious scholars are allowed to express their opinion on this topic. Of course each opinion ought to be examined scientifically and should not be ridiculed or mocked in the name of humor. In Islamic law there is no doubt about the punishment of execution in retaliation for a deliberate murder, unless the plaintiff agrees to forgo his or her right. According to the same religious law, children are exempt from this punishment. The only discussion and disagreement about minors, who are referred to as Sabi or children in Islamic law, is their age. All Islamic law experts agree on the fact that if Sabi, or children, commit a deliberate murder they should not be sentenced to death; instead the family of the murdered individual should accept blood money. There are limited quotes by the prophet and Imams concerning this subject and the context of each story is different, which causes disagreement among religious scholars about what it means to be a Sabi or a child. Some Islamic law scholars have referred to certain hadiths and have said that children are individuals less than fifteen years of age. Some hadiths have referred to the physical growth of the individual and not their age. One hadith has specifically mentioned the height of the person in question. Some fatwas have referred to the physical and sexual growth of the individual. Other individuals

believe that environmental and climate conditions affect the maturity of an individual and because of this inconsistency, the word Sabi, or child, refers to individuals less than eighteen years of age.

It is according to this reality that our judiciary, under the management of a knowledgeable expert of Islamic law, has written several memos to various judges about the execution of minors. The judiciary has also recently submitted a draft of a bill concerning the same topic to the Parliament. In my opinion, as a cleric, in our country's climate, children reach maturity well after the age of fifteen. The issue of tending to religious duties is different from legal matters and a law needs to be passed to ban the execution of individuals under the age of eighteen.

In the opinion of individuals who work for Keyhan, tell me what part of my view and that of others who agree with me, including our judicial branch, is connected to the Zionist regime? Do you support the execution of people under the age of eighteen? Do you think whoever does not agree with you is an agent of the Zionist regime? What do the Zionists prefer? Minors to be executed in Iran so they could propagandize against the Islamic Republic or when a cleric who supports the Islamic regime and who has been a companion to Imam Khomeini requests for this punishment to be canceled? Hasn't God Almighty said in the Quran, "If you kill an individual unjustly, it is like you have killed all human beings, and if you save someone from an unjust death, it is like you have saved all human beings."? When will we act on these kind words from God and steer away from violence? How do you allow yourself to label pious and Muslim individuals heretics and Zionists? Who do you think you are and what do you think your position is?

In the past, many aspects of life were forbidden or were necessary to perform under Islam, but with new research and fatwas issued by the ulama, they are

now allowed or not required any more. For example, religious decrees before the revolution related to well water, to how contaminated water could pollute an entire well, and to how it was not recommended to eat fish that contained caviar. Yet, with Imam Khomeini and other marjah-i taqlid's fatwas, it became acceptable to eat them. The important issue of women's suffrage is another example. Many ulama objected women's right to vote before the revolution--after the revolution women gained the right to vote and to be engaged. So, the reality and ever evolving nature of knowledge and curiosity can never be questioned by your reasoning abilities.

The reason behind your agitation is not my statement. The reason behind your bold behavior is fear of the results of the next election. During the election you have changed Keyhan into a campaign office specifically dedicated to one candidate. In the name of publishing news about the current government, you have changed into a podium for the head of the government. You are hoping for the extension of the current government's term. Against the will of the Supreme Leader, you have changed a publicly funded newspaper into a private institution. After witnessing the people's support for your opposition, you became anxious and recklessly lost control and started to curse. It is shocking to remember that during the Shah's regime, members of the Tudeh Party and Rastakhiz Party joined the SAVAK and tortured and persecuted the political fighters and prisoners. But now, after the revolution, some individuals who were against the revolution are pretending to be journalists and have infiltrated certain newspapers. These newspapers, funded by the public, now insult the companions of Imam Khomeini and the revolution. These papers one day desecrate the name of enlightened thinkers, and another day insult national and religious icons, and sometimes even attack religious and ethnic minority group leaders. They have even attacked the family of Imam Khomeini and his respected grandson. Thus, Keyhan has become a base for the promotion of violence, separation, and sectarian divisions.

Where do you think you will end up by following this path? Isn't this path miles away from the paths of Imam Khomeini and the Supreme Leader? Have you asked for forgiveness from the pious women about whom you have spread lies in Keyhan's articles? You have invaded their private lives and have created pseudo-legal cases in order to ruin their reputation. How could you, in the afterlife, meet the spirits of the prophet's family, ulama, and religious scholars whom you have insulted?

The 12 June 2009 presidential election is a national test for Iranians. Anyone who could be a good public servant has the right to register as a candidate. Until today only four individuals have announced their readiness. The law has clearly indicated the roles of each organization. The newspaper Keyhan, which is considered a public good, should follow its legal responsibility, which is to stay neutral. Why does Keyhan publish articles against two of the presidential candidates and write articles praising another? With what right does Keyhan print false news and threatening articles against Mohandes Mir Hossein Mousavi and me? In these threats you mention how "qualified individuals" will take care of me. Are you their representative or secret agent? How can you speak about the unknown so clearly?

Mr. Shariatmadari,

It is true that during the 2005 election my rights were trampled, but this election is different. [It is not like the 2005 elections] when at around 10:00pm the Keyhan newspaper, even before the ballots were counted, announced the results of the election in its front-page headline and ranked the candidates. During the past four years I have published the Etemad Melli newspaper. I know well when the first page of a paper is closed. I am very familiar with how unrealistic news gets to the managing editor. You have accused me of illiteracy. I am not sure in what

school, university, or seminary you studied. Knowing the fact that you have access to security archives and a rich intelligence apparatus at your disposal, I am surprised to see that you are not accessing my file. You keep a file on everyone you are interested in. By looking at it you will learn that I studied at Tehran University before the Islamic Revolution and that I have also received my theology degree by the hands of respectable marjah-i taqlids from both Tehran and Qom seminaries. Unless you want to tell me, you have seen these degrees and you still do not have any respect for these professors and teachers as well. If this is the case, your excuse is worse than the sin you are committing. You are insulting the Imam of our nation and the father of the Islamic Revolution, Imam Khomeini. He was the one who, based on your judgment of me, granted an illiterate individual with various posts and positions. There are many close friends of Imam Khomeini among my companions. I am not sure if you have even personally met the Imam in your lifetime.

Your plan is to create divisions between my friends and myself. Through empty accusations such as an alleged affiliation with the Zionist regime, you are trying to distract us from defending citizens' rights and reforming the current governing laws. But remember that these goals are not related to elections, they are my goals in life. I declare that I never say a word unless I truly believe it and I never make a decision without consulting others. So be sure to know that I both write and read, especially the newspaper Keyhan. Under your management this paper has left a black record of insulting the great minds of our country.

Mr. Shariatmadari,

In conclusion, I warn and advise you to control yourself and not to cross the line. Allow the people to benefit from their right to choose without any suggestions or harm done by you.

بسم الله الرحمن الرحيم
و قل اعوذ بك من همزات الشياطين (مومنون، 97)

آقاي حسين شريعتمداري
مدیرمسوول روزنامه کیهان

سلام عليكم

طبق عادت مالوف و سنت مسبوق آن جریده، در روزنامه روز چهارشنبه نهم اردیبهشت ماه 1388 با نگارش دو متن مستقل اما مرتبط، یکی به زبان لودگی و دیگری به زبان امنیتی این بار علیه اینجانب مهدی کروبی به تهمت و هتک حرمت روی آورده‌اید و دوستان و یاران مرا هم بی‌نصیب نساخته‌اید، بلکه در پرده‌دري، درهاي تازه گشوده‌اید و همگان را نه در مقام روزنامه‌نویس که در جایگاه يك مقام امنیتی به وابستگی به رژیم صهیونیستی متهم کرده‌اید.

و اسفا که در جمهوری اسلامی، این نظام برآمده از خون شهداء، قلم به دست کسی افتاده که در جایگاه نمایندگی رهبری در معظم‌ترین موسسه مطبوعاتی حکومتی نه‌تنها از مشی رهبری پیروی نمی‌کند بلکه با سوءاستفاده از موقعیت شغلی خویش و جایگاهی که در مقام بهره‌مندی از اموال عمومی دارد بنگاه دروغ‌پراکنی راه انداخته و پس از عمری در پوستین خلق افتادن و نقش پرآودای ایرانی را بازی کردن و هتک حرمت مراجع عظام تقلید و روشنفکران برجسته دینی و مدیران خادم ملت اکنون به سراغ فردی آمده که هرگز داعی دفاع از خویش نداشته و همواره کوشش کرده آبروی ریخته‌شده افراد و حق ناحق شده اشخاص را با وساطت و میانجیگری و میان‌داری و میان‌رویی و ریش‌سفیدی به آنان بازگرداند و همواره با این روش از جمهوری اسلامی و انقلاب اسلامی و راه امام پاسداری کرده است.

اکنون اما نوبت به خود من رسیده است که از عنایات و کنایات کیهان بی‌بهره‌نمانم و بدانم که این بنگاه دروغ‌پراکنی از تحریف مواضع مهدی کروبی ناامید شده به توهین روی آورده است. بارها از تحریف کیهان در عبارات و کلمات منسوب به خویش گذشت کردم چراکه تیغ کیهان در دریدن اعتماد مردم به اصلاح‌طلبان را کندتر از آن دیدم که نیازی به در افتادن با کیهان باشد اما اکنون که حد گذرانده‌اید و از آن بدتر افزون بر من،

یارانم را نیز متهم ساخته‌اید چاره‌ای جز آن ندیدم که با شخص شما يك بار براي همیشه سخن بگویم و حجت تمام کنم تا بدانید که این بار نه با سعیدی سیرجانی که با مهدی کروبی سخن می‌گویید که کارنامه نیم قرن مبارزه سیاسی او و پدرش و خانواده‌اش در راه انقلاب و نظام روشن است.

البته می‌دانم که در این دیار از سعیدی سیرجانی تا دوست حضرتعالی سعید امامی همه از هر نوع بشر در معرض نیش قلم و قربانی بهتان شما هستند. سخن گفتن از خویش در فرهنگ عرفانی و اخلاقی ایرانیان مذموم است اما اسوه ما امام علی(ع) است که در زمانه نامردانی می‌زیست که العیاذبالله اسلام و ایمان و نماز او را زیر سوال بردند و آن امام شرمسار از عصري شد که در آن او را با معاویه بن ابی سفیان قیاس می‌کردند. پس به فریاد درآمد و از سابقه خود در اسلام و یاری پیامبر اسلام و جنگاوری در جبهه حق گفت.

امروز هم همان روز است که افرادی چون شما با بی‌انصافی تمام سوابق فرزندان ایران و یاران امام را زیر سوال می‌برید و کسی را یارای هم‌وردی با شما نیست که اگر هست چون شمشیر علی در نیام و چون زبان آن حضرت در کام است. من اما زبان در کام نمی‌گیرم و از یاد نمی‌برم جفایی که شما در حق مراجع محترم تقلید و روشنفکران مسلمان و حتی دگراندیشان کرده‌اید. کیست که سابقه و رابطه مرا با برخی از فقها و مجتهدین نداند و از این واقعیت غافل باشد که در مرزبندی با آن بزرگان و ترجیح امام عزیز بر آن علما از سابقون بودم؛ اما آیا این مجوزی است که بر هتک حرمت ایشان از سوی کیهان سکوت کنم؟ کیست که فاصله مرا (به‌خصوص در سال‌های آغاز تاسیس جمهوری اسلامی) با برخی از روشنفکران ملی و مذهبی نداند و به یاد نیورد که در ترجیح خط امام بر خط‌ها و جناح‌های دیگر لحظه‌ای تردید نداشتیم؛ اما آیا این دلیلی است که بر هتک حیثیت بزرگانی چون مرحوم مهندس بازرگان – که در تدین او شکی نبود – چشم ببندم؟ آیا مکتب همان امام و میراث همان اسلام نباید سبب شود که این همه ظلم و جفا را نادیده نگیریم وقتی که مدیران کیهان همسو با تهیه‌کنندگان برنامه‌هایی چون هویت به نویسندگان و روشنفکران این سرزمین چون مرحوم دکتر عبدالحسین زرین‌کوب و مرحوم دکتر عباس زریاب خویی توهین می‌کردند؟ آیا امروز همان کلام امیرمومنان نباید سرلوحه ما باشد که اگر مسلمانی از خیر تعرض به زنی یهودی بمیرد، بر او حرجی نیست؟

آقای شریعتداری؛

شما بر مبنای کدام دانش فقهی و حوزوی متعرض محتوای اعلامیه من درباره ضرورت اصلاح قانون مجازات افراد زیر 18 سال می‌شوید؟

شما در کدام مدرسه و مکتب و دانشکده درس فقه و حقوق و علم دین آموخته‌اید؟ مساله اعدام افراد زیر 18 سال مساله‌ای فقهی و حقوقی است که فقها و حقوقدانان باید درباره آن نظر دهند و البته هر نظری در این باره می‌تواند مورد نقد علمی هم قرار گیرد نه اینکه مایه لودگی و فحاشی بنام طنزپردازی شود. در فقه اسلامی هیچ تردیدی در اصل قصاص نفس در مورد قتل عمد وجود ندارد مگر آنکه صاحبان حق از آن بگذرند. اما بر مبنای همین فقه، کودکان از مجازات اعدام مستثنی هستند. تنها بحث و اختلاف نظر درباره افراد کمسن و سال که در اصطلاح فقهی و حقوقی غیرمکلفین، غیربالغین و یا «صبی» و کودک نامیده می‌شوند اختلاف از نظر میزان سن آنهاست.

این مطلب مورد اتفاق همه فقهای اسلام است که «صبی» یعنی کودک در صورت ارتکاب قتل عمد محکوم به قصاص نفس و اعدام نمی‌شود، بلکه «عاقله» یعنی خویشاوند و خاندان وی دیه مقتول را می‌پردازند. لیکن چون اخبار و احادیث مربوط به این موضوع هم تعدادشان اندک و هم مضمونشان متفاوت است موجب اختلاف نظر در مفهوم و مصداق کودک و صبی گردیده است که آیا منظور از صبی و کودک کیست. برخی فقها با استناد به برخی از احادیث گفته‌اند منظور از آن افراد زیر 15 سال است. برخی روایات به میزان رشد جسمی فرد مورد نظر اشاره و تاکید نموده‌اند و نه به مقدار سن او و حتی قید و جب راجع به قد وی ذکر شده است. در برخی فتواها به نشانه‌ها و علائمی از رشد جسمی و جنسی فرد مورد نظر اشاره شده است. نظر دیگر این است که بلوغ و کمال فرد تابع شرایط اقلیمی و آب و هوایی است و سن بلوغ افراد در مناطق حاره و بارده متفاوت است و مصداق صبی و کودک علی‌الغالب افراد زیر هجده سال است و نه پانزده سال.

بر اساس این واقعیت است که قوه قضائیه کشور ما تحت ریاست فقهی مطلق و مجتهدی کامل نیز بخشنامه‌هایی را مبنی بر منع اعدام افراد زیر هجده به قضات فرستاده و اخیراً پیش‌نویس لایحه‌ای را در این باره جهت تصویب تقدیم مجلس آماده نموده است و من هم به عنوان یک روحانی نظرم این است که در شرایط اقلیمی ما کودکان در سنین بالاتر از پانزده سال به بلوغ و رشد همه‌جانبه می‌رسند و مساله آغاز به انجام به اعمال عبادت با مسائل کیفی فرق دارد و لازم است که قانونی در این باره تصویب و از اعدام افراد زیر هجده سال جلوگیری شود. آیا به نظر شما کیهان‌نشینان این دیدگاه امثال بنده و قوه قضائیه ارتباطی به صهیونیسم دارد و آیا شما طرفدار اعدام افراد زیر هجده سال هستید و معتقدید اگر کسی مانند شما فکر نکند از عوامل صهیونیسم است؟! آیا صهیونیست‌ها از اینکه در ایران افراد زیر 18 سال را اعدام کنند و بتوانند علیه جمهوری اسلامی تبلیغ کنند راضی‌ترند یا اینکه یک روحانی علاقه‌مند به نظام و یار امام خواستار لغو این مجازات‌ها شود؟ مگر خداوند متعال در قرآن مجید فرموده است اگر فردی را بناحق بکشند مانند این است که همه انسان‌ها را کشته‌اند و اگر کسی را از مرگ ناحق نجات دهند مثل این است که همه انسان‌ها را نجات داده‌اند. ما کی می‌خواهیم به این آیات رحمت الهی عمل نموده و از خشونت دوری کنیم؟ شما چرا و چگونه به خودتان اجازه می‌دهید که به افراد مومن و مسلمان برچسب نامسلمانی و صهیونیسم بزنید، مگر شما چه‌کاره‌اید و چه جایگاهی دارید؟

در گذشته بسیاری از مسائل بوده که واجب یا حرام بوده ولی با تحقیقات جدید و فتوای علما غیرواجب و یا حلال شده است. مثل احکام بئر و کشیدن آب آلوده به نجاست چاه و نیز مانند ماهی‌های خاویاری که تا انقلاب حرام نبود بعد از انقلاب با فتوای امام و برخی دیگر از مراجع حلیت آن اعلام شد و نیز مانند مساله مهم حق رای زنان که قبل از انقلاب یکی از محورهای اعتراض علما بود ولی بعد از انقلاب، زنان هم حق رای دادن و هم حق نامزد شدن در انتخابات را پیدا کردند. پس ماهیت تکامل فقه و پویایی آن هرگز با این بضاعت علمی شما نمی‌تواند مورد تردید باشد و در واقع دلیل بر آشفتگی شما از این اعلامیه نیست. آنچه علت پرده‌ری شماس است ترس از انتخابات آینده است که شما در فرآیند این انتخابات کیهان را به ارگان نامزدی خاص بدل کرده‌اید و به نام انتشار اخبار دولت به تریبون رئیس دولت تبدیل شده‌اید و آرزوی تمدید این دوره را در سر می‌پرورانید و

برخلاف مشي رهبري، روزنامه‌اي که از اموال عمومي است را به ارگان فردي تبديل کرده‌ايد و با مشاهده اقبال مردمی در صف مقابل آشفته‌خاطر می‌شوید و چنین بی‌تابانه عنان از کف می‌دهید و دشنام می‌دهید. شگفتا که در رژیم شاه اعضای سابق حزب توده، رستاخيزي و ساواکي می‌شدند و به شکنجه و آزار مبارزان انقلابي و زندانیان سياسي می‌پرداختند و پس از انقلاب اسلامي برخي افراد که سابقه وابستگی به گروه‌هاي ضدانقلاب را داشتند لباس مطبوعاتي می‌پوشند و با تلون و نفوذ در برخي مطبوعات (که به بیت‌المال متکي هستند) به یاران امام و انقلاب توهين می‌کنند. روزي دگر اندیشان و روشنفکران، دگر روز چهره‌هاي ملي و مذهبي، گاهي بزرگان اقوام و مذاهب و مکاتب مسلمان و جايي حتي بیت‌امام خميني و نوه محترم وي را هتک حرمت می‌کنند.

بدین ترتیب گویی کیهان به پایگاه ترویج خشونت و تفرقه و فرقه‌گرایی تبديل شده است.

شما با این شیوه، ریشه در کدام راه دارید؟ آیا راه امام و رهبري و اسلام رحمانی فرسنگ‌ها از بیراهه شما دور نیست؟ آیا از آن زنان مومنه‌اي که با نگارش اخبار کذب و مقالات دروغ در کیهان حریمشان را شکسته‌ايد و در برخي پرونده‌هاي شبه قضايي براي ایشان پاپوش دوخته‌ايد، حلالیت طلبیده‌ايد؟ آیا روی دیدار با ارواح طيبه علما و فقهايي که بدان‌ها توهين کرده‌ايد را دارید؟

انتخابات ریاست‌جمهوري 22 خرداد 88 آزمون ملي ایرانیان است. هر کس که بتواند خدمتگزار ملت باشد از حق ثبت‌نام در این انتخابات برخوردار است و تاکنون نیز چهار نفر بیشتر اعلام آمادگی نکرده‌اند. قانون هم وظیفه همه نهادها را روشن کرده است. روزنامه کیهان به عنوان بخشی از بیت‌المال باید طبق قانون تابع سنتي باشد که اموال عمومي تابع آن‌اند و آن بی‌طرفي است. چرا کیهان هر روز علیه دو نامزد انتخابات 22 خرداد – که هر دو یار امام بوده‌اند – پرده‌دري می‌کند و برای نامزد سوم سینه‌درانی؟ روزنامه کیهان به چه حقی هر روز علیه مهندس میرحسین موسوي و اینجانب مقاله و خبر می‌نویسد و جعل می‌کند و تهدید می‌کند که مراجع صلاحیت‌دار به حساب می‌رسند؟ مگر شما وکیل مدافع آن مراجع یا مامور مخفی آنها هستید که اینگونه از عالم غیب خبر می‌دهید؟

آقای شریعتمداری؛

درست است که در انتخابات سال 1384 حق خود را پایمال یافتیم اما این شب انتخابات از آن شب‌ها نیست که هنوز نیمه شب فرا نرسیده و صفحه روزنامه کیهان به ساعت 10 شب نرسیده و صندوق رای جمع نشده و شمردن نشده باشد و شما در تیتراژ اول روز بعد خبر از رتبه‌بندی نامزدها بدهید و نفر اول و دوم و سوم را تعیین کنید و سودای سونامي احمدی‌نژاد سر دهید. در این چهارساله که روزنامه اعتماد ملي را منتشر کرده‌ام دقیقاً می‌دانم که صفحه اول روزنامه چه زمان بسته می‌شود و اخبار غیبی چگونه به مدیرمسئول می‌رسد. مرا به بی‌سوادی متهم کرده‌اید. نمی‌دانم شما در کدام مدرسه و دانشکده و حوزه درس خوانده‌اید. اما از شما با آن آرشيو غنی اطلاعاتي و امنیتی در موسسه کیهان (که در آن ابعاد زندگی همه افراد مورد نظرتان مضبوط است) بعید است که ندانید و نتوانید پوشه مربوط به اینجانب را بیابید تا بفهمید که مهدی کروبی دانش‌آموخته دانشگاه تهران پیش از انقلاب اسلامي بوده و افتخار کسب اجازات علمي و اجتهادي متعدد از مراجع معظم تقلید و اساتید کهن

سال حوزه علمیه قم و تهران را در کارنامه خود دارد. مگر آنکه بگویید این مدارك را هم دیده‌اید و برای آن اساتید نیز احترامی قائل نیستید و این البته خود عذر بدتر از گناه است که به مقام امامت امت و رهبری انقلاب اسلامی امام خمینی اهانت می‌کنید که به فرد به‌زعم شما بی‌سوادی چون من این همه احکام متعدد داده‌اند. یاران مرا نفوذی نام نهاده‌اید. در میان یاران من به جز افراد خدوم بسیاری از یاران و نزدیکان امام عزیز حاضرند. نمی‌دانم شما در عمر خویش اصلاً امام را از نزدیک دیده‌اید یا نه؟

برنامه شما تلاش برای اختلاف افکندن میان من و یارانم است تا با اتهامات واهی از قبیل اتصاف به صهیونیسم از پیگیری حقوق شهروندان و اصلاح قواعد حکمرانی منصرف شویم. اما بدانید این اهداف نه انتخاباتی که ذاتی من در زندگی است و شهادت می‌دهم که هیچ حرفی را نمی‌زنم مگر آنکه بدان از عمق جان باور داشته باشم و هیچ تصمیمی را نمی‌گیرم مگر آنکه مشورت کرده باشم. پس بدانید که هم می‌خوانم و هم می‌نویسم به‌خصوص روزنامه کیهان را که در دوره حضرت‌عالی کارنامه‌ای سیاه در توهین به نخبگان را از خود بر جای نهاده است. آقای شریعتمداری؛

در پایان به شما تذکر می‌دهم و نصیحت می‌کنم که به خود آبیید و حد ننگه دارید و اجازه دهید ملت از حق انتخاب خود بدون تلقین و تخریب بهره ببرند.

فاعتبروا یا اولوالالباب / والسلام علی من اتبع الهدی
مهدي كروبي